

talte, var baade tydeligt og bestemt nok. Jeg har imidlertid bemærket, at hvad jeg har udtalt, er blevet misforstaaet af et æret Medlem og ikke fundet tilstrækkelig bestemt af et andet. Jeg skal, for at der ikke i Fremtiden skal være Tvivl om min Stilling til dette Vndringsforslag, sige eller rettere gjentage, at jeg ikke kan tiltræde dette Vndringsforslag, og at jeg, forsaavidt det skal blive vedtaget, paa ethvert Trin vil bestrebe mig for at bringe det ud af Finantsloven. Nu tror jeg ikke, at mine Udtalelser kunne misforstaaes eller findes for lidet bestemte. Det var det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust), der ikke ret havde forstaaet, hvad jeg før sagde, idet han gjentagne Gange udtalte sin Forundring over, at man kunde modsætte sig et Forslag, som man anerkjendte at være billigt. For mit Vedkommende maa jeg bestemt benegte, at jeg nogen- sinde om dette Forslag er fremkommet med en eneste Uttring, der kunde berettigede til den Antagelse, at jeg ansaa det for billigt. Jeg henviste — og jeg troede, det var tilstrækkeligt — til mine Udtalelser ifjor, for ikke at trætte det ærede Thing, og da Eiden allerede er saa langt fremrykket, tror jeg endnu i dette Dieblit, at det ærede Thing efter denne bestemte Udtalelse af mig om selve Forslaget vil være taknemlig for, at jeg ikke gjentager de ikke saa Udtalelser af mig i forrige Samling mod dette Vndringsforslag. Men jeg er overbevist om, skjøndt jeg ikke har set mine Udtalelser siden de faldt, at der ikke vil findes en eneste Uttring af mig til Støtte for den Opfattelse, at jeg skulde erkjende, at der er noget-somhelst Billigt i dette Forslag.

Et æret Medlem har rettet et Spørgsmaal til mig, som ikke knytter sig til noget Vndringsforslag, men som jeg antager, at den ærede Formand ikke kan have Noget imod bliver ganske kort besvaret fra min Side, skjøndt der unegtelig kunde siges overmaade Meget om den Sag, som det ærede Medlem bragte paa Bane. Det er selvfølgelig Bygningsafgiftsspørgsmaalet, jeg sigter til. Jeg har ifjor saavel i Anledning af en Adresse, der blev bragt til mig, som i Anledning af en Forespørgsel, der blev stillet i dette Thing, havt Leilighed til at udtale min Beredvillighed til at tage de Spørgsmaal, der knytte sig til Bygningsafgiften, under Overveielse. Jeg har selvfølgelig indfriet mit Løfte. Men allerede ifjor ved Besvarelsen af Forespørgslen, der blev stillet til mig den 13de Juni forrige Aar, udtalte jeg, at, hvor beredvillig jeg end var til at undersøge

og overveie disse Spørgsmaal, vilde det være Meget for Meget forlangt, at der skulde forelægges den ærede Forespørger et Lovforslag angaaende disse Omner, naar han kom ind til Rigsdagen igjen. Jeg henviste dengang til den korte Tid, der laa mellem den Dag, jeg udtalte mig, nemlig den 13de Juni, og Rigsdagens fornøede Sammentræden. Det er jo en Vanskelighed, man ofte maa beklage er tilstede, at Rigsdagens lange Samlinger berøve Administrationen den fornøede Tid til blandt Andet og saa modent at overveie flere Reformspørgsmaal, som man kunde ønske at fremme. Dette gjælder selvfølgelig ikke mindst om Mellemrummet mellem to Samlinger som den forrige og denne, hvor saa omfattende Revisionsforslag skulde udarbejdes. Jeg tror isøvrigt, at den ærede Forespørger selv erkjendte, at man ikke med Billighed kunde vente, at der for Rigsdagen ved dens Sammentræden skulde forelægges Lovforslag fra min Side, og jeg anser det ogsaa for givet, at den ærede Forespørger har erkjendt, at det heller ikke med Billighed kunde forlanges, at der i dette Dieblit skulde foreligge Noget. Thi er den korte Tid mellem Samlingerne lidet tilstrækkelig til Bearbejdelsen af Lovforslag, er sandelig den Tid, Rigsdagen er inde, endnu mindre bekvem dertil. Jeg smigrer mig altsaa med, at det ærede Medlem ikke ved, hvad han yttrede, har havt til Hensigt at fremkomme med nogen-somhelst Dabel imod Finantsministeren paa Grund af, at der ikke for Thinget foreligger et synligt Vidnesbyrd om Finantsministerens oprigtige Bestrebelse for at raade Bod paa de Mangler, der maatte klæbe ved de nuværende Bygningsafgiftsbestemmelser. Jeg kan ikke udtale med Bestemthed endnu, hvad Endereultatet vil blive af de Undersøgelser, jeg har foretaget; men jeg tror dog allerede nu at kunne angive, at det efter min Opfattelse vilde være langt vanskeligere at raade Bod paa de i den indbragte Adresse og af den ærede Forespørger i sin Tid og paa flere andre Maader paaapegede Mangler ved de nu gjældende Bestemmelser gennem Vndringer i disse, end det vilde være at træffe helt nye Bestemmelser om Bygningsafgiftens Svarelse. Derved bliver selvfølgelig Arbejdet ikke mindre, men kun større og Nødvendigheden af en ombyggelig Forbindelse saa meget større. Det Expedient, at taste Baret ud med Bådevandet eller med andre Ord at slaa en Streg over hele Bygningsafgiften, har jeg allerede tidligere udtalt, at jeg ikke kan være med til, og jeg tvivler heller ikke om, at det ærede Thing deri